kaebades oma kurjust kinnikatta. Reinotoadder on miño arwates wägga tark mees, sellepärrast pallusin tema eest. Olgo ellokäik kudda tahhes, tema nõu olli iggaskohhas mõnus. Kes köik ette wõib teada? Ülleliig kirus on meleto asja-tallitaja, agga mis pikka mõtlemisega ette wõttate, sedda tehke.“

Lõupard ütles: „Kuningasa nõu on hä! Wõtkem tema wabbandamist essiteks kuulda. Kutsuge tedda kohto ette; mis seal õiguseks mõistetakse, sedda täitkem silmapilgul.“

Kriimsilm issand kostis: „Wabbandago Reinowadder ennast, kudda tahhes, miña mõistan tedda siiski ülka. Wai kas unnustasite jubba, kuidas ta salla warrandusega kuninga pettis, mis Tõlparroallika liggidal Narrika põesa al seisab? Tema wallekeel on köiki petnud, meid Messikäppaga äbbi ja teotuse sisse saatnud. Tema kurjategaija lusib nüüd möda nõmme ja räggastikust, wagga tekäijaid taggakiusates. Tema nahk peab õrrele sama. Miks ta seie ei tulle, kui ta süta on?“

Kuningas üdis: „Lõppetagem lorri. Köik walmistago ennast sõa wasto, et kuendamal ommikul walmis ollete, miñoga wäljaminna. Teie, suremad issandad! tulge raudrides ja kilpitega! teised allamad wõtko wibbud, lingud, nuijad, oddad ja tapperid kätte; küned ja ambad olgo pealegi iggalühhel terrawad. Wapramad mehhed tõstame sõawäe pealikuks. Meie wõttame wäe kaupa Kurjasünnitus mõisa köige warraga.“

Koggokond tõstis ühhest suust rõemo kissa sedda kuuldes.

Pärrast nõupiddamist pugges Irmabbe määrsallaja teiste ulgast ja töttas Reinowadderile sõnumeid wima. Teel räkis ta isseennesega: Nüüd on nana lel leilis! muido seisis ta iggaskohhas meie eest, kes nüüd temale abbiks tulleb? Ello, mõisi ja warra löppetakse korraga.

Kui ta weike widdewikul Kurjasünnitus mõisa jõudis, tulli Reinowadder wärrawas temale wasto ja ütles lahke sõnaga: „Terre tullemast, kallis lellepoeg! Miño meel mõlgub rõemo teid nähhes. Miks te ni kiresi jooksite, et rinnad lõetsuwad ja kassukas suitseb? Mis udise hääd teie keleke mulle siis kulutab?“

„Miño kurjad sõnumid ähwartawad willetsust“, kostis Irmabbe. „Waewaga peasin seie! Teie auo, ello ja warra, köik on kimbus. Ma näggin kuninga tullise wihha, — tema ähwarduse mõur uñiseb praego mo kõrwas. Kuendamal ommikul tulleb kuningas sõawäega teie kallale. Andke jalgile tuld, enne kui õnnetuse rahhe pilwe teie kaela langeb. Messikäp Kriimsilmaga on kuninga sõbrad, iggamees peab nende pilli järrel tantsima. Teid sõimatakse röövliks ja mõrtsukaks. Koddojäñes ja warres tõstsid uut kaebtust teie peale. Sõawankrid, wibbud, oddad ja tapperid, ambad ja terrawad küned on teie wasto walmis, kuhhu waene peasete?“

Reinowadder küssis naeratades: „Kas teil mid-